

Носенко А.
Сташейко Р.

здобувачі вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Корогод С.В.

капітан поліції, викладач кафедри кримінального права та кримінології Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ ТА КОРУПЦІЇ

Корупція - це порочна практика, яка надає різноманітний руйнівний вплив на суспільство. Вона підриває демократію та верховенство закону, веде до порушення прав людини, «підвищує ціни, підриває довіру до бізнесу, відволікає державні кошти і руйнує принципи рівності та справедливості у суспільстві».

Серйозною перешкодою на шляху економічного та соціального розвитку в усьому світі є корупція, що випереджає розвиток інфраструктури чи відсутність освіти. Потреба «чесності і відповідальності» також одна із трьох головних питань, що викликають занепокоєння людей у всьому світі, згідно з дослідженням «Мій світ», проведеному напередодні прийняття Порядку денного у сфері сталого розвитку на період до 2030 року.

Громадянське суспільство відіграє стратегічну роль у боротьбі з корупцією, забезпечуючи систему стримувань та противаг для підвищення прозорості в державному та приватному секторах, особливо в країнах, які відрізняються нестабільністю, конфліктами та слабкими державними інституціями. Ефективне здійснення Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції — єдиного універсального та юридично обов'язкового інструменту боротьби з корупцією, до якого приєдналися 186 сторін, — передбачає, крім вкладу держав, активну участь окремих осіб та груп, які не входять до державний сектор. [1]

Різні соціальні групи, які беруть участь у вирішенні спільної проблеми – протидії корупції, не повинні працювати у лінійному порядку. Відповідальність однієї групи закінчується там, де починається відповідальність іншої. Тому різні учасники протидії корупції мають постійно обмінюватися ідеями та інформацією. Цього неможливо досягти без гармонійної корпоративної правової та політичної культури. [2]

Найважливіші постулати, які мають бути враховані всіма суб'єктами протидії корупції:

- Процес прийняття рішення має починатися з виявлення та чіткого формулювання конкретних цілей;
- Необхідне виявлення та аналіз можливих альтернативних шляхів досягнення

мети;

- Цілей окремих підсистем не повинні вступати в конфлікт з цілями всієї системи;
- Сходження від абстрактного до конкретного;
- Єдність аналізу та синтезу логічного та історичного;
- Вияв в об'єкті різноякісних зв'язків і взаємодій. [2]

Пріоритетне застосування заходів щодо запобігання корупції

Стратегічним пріоритетом первинної профілактики корупції слід розглядати створення системи позитивної профілактики, яка орієнтується не так на патологію, не так на проблему та її наслідки, але в формування в членів російського суспільства позитивних особистісних якостей, правильних світоглядних поглядів на духовне і фізичне здоров'я, сімейних цінностей, законослухняності, повагу до людини, державі, довкілля. Прийняття загальнолюдських цінностей та норм поведінки, розвиток позитивних якостей особистості є одними з основних духовних та морально-етичних бар'єрів, що перешкоджають появі корупціогенних факторів.

Антикорупційна освіта є цілеспрямованим процесом навчання та виховання на користь особистості, суспільства та держави, заснованим на додаткових загальноосвітніх та професійних освітніх програмах, розроблених в рамках національно-регіонального компонента державних освітніх стандартів та реалізованих в освітніх установах середнього загального та вищого професійної освіти для вирішення завдань формування антикорупційного світогляду, підвищення рівня правосвідомості та правової культури, а також підготовки та перепідготовки спеціалістів відповідної кваліфікації. [3]

Антикорупційна пропаганда є цілеспрямованою діяльністю засобів масової інформації, що координується і стимулюється системою державних замовлень і грантів, змістом якої є просвітницька робота в суспільстві з питань протистояння корупції в будь-яких її проявах, виховання у населення почуття цивільної відповідальності за долю реалізованих антикорупційних програм, зміцнення довіри до влади.

Моніторинг корупції та корупціогенних факторів, зацікавлених у протидії корупції суб'єктами – найважливіший засіб профілактики, що проводиться з метою забезпечення розробки та реалізації антикорупційних програм шляхом урахування корупційних правопорушень, аналізу документів, проведення опитувань та експериментів, обробки, оцінки та інтерпретації даних про прояви корупції. [4]

Для пересічних громадян корупція є обмежувальним фактором у забезпеченні їх гарантованих Конституцією України прав і свобод людини та громадянина, дотримання принципів, притаманним правовій державі. Адже корупція порушує принципи рівності всіх перед законом та соціальної справедливості. Вона є тим чинником, який підмінює закон та встановлює свої правила в суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Нестерович В.Ф. Роль громадськості у формуванні та реалізації державної антикорупційної політики в Україні. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. 2016. Вип. 3. С. 5–13. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlduvs_2016_3_3
2. Бусол О.Ю., Костенко О.М. Концепція протидії корупційній злочинності в Україні потребує нових підходів: основні тези. Публічне право. 2016. № 2. С. 143–151. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pp_2016_2_21
3. Ільєнок Т.В. Боротьба з корупцією: міжнародний досвід. Юридична наука. 2018. № 2. С. 71–77.
4. Левчук Н.М. Асоціальні явища як наслідок дефіциту соціального капіталу в Україні. Український соціум. 2017. № 1. С. 135–147. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Usoc_2017_1_14

Новіков Д.О.

здобувач вищої освіти 2 курсу ННП ПФПП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Паршин Ю.І.

д.е.н., професор, професор кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ ОРГАНІЗОВАНИМ ГРУПАМ ТА ЗЛОЧИННИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ У ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЛЯХ

Придбання товарів, робіт і послуг є невід’ємною частиною роботи будь-якої держави. Без добре налагодженої системи державних закупівель, держава не може в повній мірі виконувати свої функції. За останні три роки, 2018–2020 загальна сума витрат у сфері державних закупівель в Україні склала приблизно 1,1 млрд.грн., що складає від 15% до 32% від ВВП [1].

Зазначимо, що за даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі (МЕРТ) України, обсяг державних закупівель товарів, робіт і послуг в 2014 році склав 260,2 млрд.грн., в першому кварталі 2015 року – близько 103,5 млрд.грн. Але значна частина коштів, що виділяються державою на придбання витрачається неефективно, а в деяких випадках, просто вкрадений.

Однією з основних причин неефективності використання державних ресурсів у цій галузі є високим індексом корупції. На думку експертів, щорічні втрати через зловживання корупції в сфері обліку державних закупівель на 10% видатків державного бюджету, тобто 35 до 50 млрд.грн. Причина цих значних втрат є поширення корупції та інших корупційних правопорушень з боку як керівників державних фондів і учасників [2].

Корупційні правопорушення в галузі державних закупівель відбуваються